

FESTIVALSKA

NOVINE 3

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

PONEDJELJAK, 20. SRPNJA 2009.

CRNCI O RATU, PENELOPA O LJUBAVI
POČINJU FILMSKE MATINEJE ZA DJECU
AUTORI O ZAGREBAČKIM PRIČAMA I BLIZINAMA

PARTNER FESTIVALA

••T••Com• KulFurist

BADEL 1862

IMAGE HADDAD

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana
Barač, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danke Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel
Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musić

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Pjesmom, plesom i pozdravima počeo 56. festival igranog filma

Dugački red posjetitelja ovogodišnjeg svečanog otvaranja Festivala ispred Arene pola sata prije same priredbe potvrdio je da će svih pet tisuća sjedećih mjesta u najvećem kinu na otvorenom u ovom dijelu Europe biti ispunjeno. Štoviše, tražila se ulaznica više te je 56. festival igranog filma u Puli u subotu navečer započeo u pravom svečarskom i natjecateljskom ozračju. Gledatelje u prepunoj Areni koje je nakon kišnog jutra dočekala vedra i ugodna večer oduševila je izvedba hrvatske himne pop opernog kvarteta Aria. Kroz program je publiku vodio glumački par Dora Fišter i Damir Markovina, a uslijedilo je kratko predstavljanje deset hrvatskih filmova iz Nacionalnog natjecateljskog programa. O filmovima su govorili njihovi redatelji, producenti i glumci. Na velikom ekranu u Areni prikazani su i inserti filmova iz Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis-Meridijani, a posebna su atrakcija bile dvije scenske točke nadahnute spojem filma i glazbe, odnosno filma i baleta. Hommage glumcu Relji Bašiću, dobitniku Vjesnikove nagrade Krešo Golik za životni doprinos filmskoj umjetnosti,

upričen je kroz nastup glumca Dražena Čučeka i sopranistice Marije Kuhar Šoša. Oni su otpjevali najpoznatiju melodiju iz Golikova filma *Tko pjeva, zlo ne misli* pri čemu je Čuček, ovogodišnji pobjednik HTV-ova šoua *Zvijezde pjevaju*, evocirajući Bašićev najpoznatiji nastup u karijeri briljirao u pjevačko-glumačkoj ulozi gospodina Fulira. Retrospektivu filmova redatelja Pedra Almodóvara najavio je nastup baletnih umjetnika Azamata Nabiullina i Tomislava Petranovića te Dore Fišter u točki Matador uz glazbu iz Minkusova *Don Quijotea*. Gledateljima je pozdravnu riječ uputila državna tajnica u Ministarstvu kulture mr. sc. Nina Obuljen, a festival je otvorio pulski gradonačelnik Boris Miletić. Prije projekcije prvog filma iz Nacionalnog natjecateljskog programa, romantične komedije *Vjerujem u anđele* redatelja Nikše Sviličića nebo iznad Pule osvjetlio je dvostruki vatromet, još jedna atrakcija po kojoj će se pamtili ovogodišnje svečano otvaranje. Sada kreće utrka za Zlatne arene!

Sopranistica Marija Kuhar Šoša i solist kazališta Komedija Dražen Čuček nastupili su u glazbeno-scenskoj točki ovogodišnjeg svečanog otvaranja Festivala. Nakon nastupa nisu krili zadovoljstvo izlaska pred više od pet tisuća gledatelja u Areni otkrivajući na koji se način u njihovom slučaju prožimaju dvije umjetnosti: film i glazba.

Izazov spajanja glume i pjevanja

pišu: Ana Miljanić i Nicole Vojak

Poznato je da mnogi glumci rado kreću u pjevačke vode, ali i pjevači u glumačke. Mislite li i vi podjednako graditi pjevačke i glumačke karijere? Budući da ste vi na granici između pjevanja i glume i u operi, i u mjuziklu, mislite li se jednoga dana ozbiljno baviti glumom, tj. pjevanjem?

Marija: Naravno da bih to voljela buduću da sam u operi, no ne želim sama sebi davati kompliment da znam glumiti, pogotovo u filmu samo zato jer sam operna pjevačica. Nisam jedna od onih osoba koja skače u filmske ili televizijske uloge zbog pet minuta slave. Za razvoj glumačkog talenta, kao i pjevačkog, treba jako mnogo truda, učenja. Zato ne bih htjela svojom možebitnom lošom glumom omalovažiti ničiji naporan rad. Voljela bih da ljudi prestanu olako shvaćati umjetnost. Ljudi se ne bi smjeli uplitati u tuđu domenu rada. Ne treba pretjerivati, već se držati onoga u čemu si najbolji.

Dražen: Glazbom ću se baviti samo u kazalištu, kao i do sada. Nemam aspiracije baviti se ozbiljno glazbenom karijerom. Gluma mi je na prvom mjestu. Isto tako me pomalo plaši upuštanje u film. Volim dobar film, ali priznajem da me strah. Imao sam kratak izlet u komediji *Pjevajte nešto ljubavno* prije dvije godine, ali to mi je za sada maksimum.

Kako je došlo do vaše suradnje s Festivalom igranog filma u Puli?

Marija: Anagažirao me umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković. On me nazvao i pozvao da nastupim na otvorenju. Često posjećuje Hrvatsko narodno

kazalište u Zagrebu i mislim da me tamo upoznao kao osobu, upoznao je moj rad i tako je polako započela naša suradnja.

Dražen: Isto tako je i kod mene. Umjetnički me ravnatelj pozvao i spojio me s Marijom. On je kumovao našem zajedničkom nastupu.

Imate li favorita na ovogodišnjem festivalu? Među filmovima, glumcima...

Marija: Ne mogu reći da imam favorita jer na žalost nisam bila u prilici pogledati neki od ovogodišnjih filmova. Prilično sam zaposlena preko ljeta, zapravo putujem odmah nakon otvaranja, tako da ću propustiti mnogo.

Dražen: Na žalost ni ja nisam u prilici pogledati više od nacionalnog programa na festivalu, ali radujem se dolascima filmova u kina i na DVD-u.

Kako su tekle same pripreme za nastup?

Marija: Pripremala sam se kao i za svaku drugu izvedbu. I svatko se pripremao za sebe.

Dražen: Nisam imao problema s pripremanjima jer znam šlager otprije. No uvijek mi je teško pjevati, osim u mjuziklima, oni me izvlače.

Oboje prekrasno pjevate. Kako ste se usavršavali kao pjevači?

Marija: Počela sam kao osnovnoškolka ovdje u Puli. Zatim sam učila pjevanje u srednjoj školi, pa diplomirala 2006. glazbenu kulturu i pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi docentice Lidije Horvat-Dunjko. Trenutačno se usavršavam kod profesorice Miljaković. Eto, učim dok sam živa.

Dražen: Ja sam s kolegicom Kuhar učio kod

profesorice Beck – Kukavčić u srednjoškolskim danima. I ne zaboravimo strogu Natalie Dizdar u HTV-ovu šou *Zvijezde pjevaju*.

Sigurno je da je pjevački i glumački posao prilično naporan. Planirate li nakon filmskog festivala neki odmor?

Marija: Na žalost, mene čeka radno ljeto, neću imati mnogo vremena za odmor. Nastupit ću na Splitskom ljetu, zatim na Dubrovačkim ljetnim igrama, pa u Zagrebu u sceni Amadeo. Nakon toga me još čekaju reprize predstava u Hrvatskom narodnom kazalištu. Bit će vremena za odmor, sada pak radim punom parom.

Dražen: Ah, ja odlazim na odmor. Pokušat ću malo uživati u ljetu jer me na jesen očekuju tri projekta, a i priča se o jednom filmu...

Arijom u filmske večeri

Operni kvartet Aria imala je čast otpjevati hrvatsku himnu na otvaranju ovogodišnjeg festivala. Pop operni kvartet čine Leo Amir Kazić, Vedran Mlakar, Max Hozić i Zoran Trubić. Aria aktivno djeluje dvije godine, a u cijelom projektu sudjeluje više od dvadeset glazbenika, producenata i urednika. U listopadu 2009. Aria izdaje svoj prvi album naslovljen *Uvijek i zauvijek* na kojemu će predstaviti jedanaest pjesama. Zanimljivo je što svatko od Arijinih vokalista ima samostalnu karijeru, izdaje albume, snima spotove, a i autori su aranžmana. Ova je godina za kvartet promotivna; tako će nastupiti 15. listopada na Crvenom otoku, 30. listopada na Runjićevim večerima, a pripremaju i veliki samostalni koncert u kazalištu Komedija gdje će najaviti novi album. Slijedi radno ljeto za aktivnu i darovitu skupinu iznimnih pjevača koji su ove godine u Puli na najljepši način otvorili Festival.

Razgovori s članovima ekipe filma Zagrebačke priče

Boris T. Matić, producent omnibusa Nismo htjeli snimiti turistički film o Zagrebu

Kako su nastale Zagrebačke priče, omnibus od devet kratkometražnih formi sa Zagrebom kao temom?

Prvotna ideja nastala je prije četiri godine, kao poticaj za stvaranje Zagrebačkog filmskog fonda. Gradski ured za kulturu nije do prije dvije godine financirao dugometražne igrane filmove, iako je bilo pojedinačnih slučajeva mimo natječaja. Ideja se sastojala u raspisivanju natječaja za nekoliko kratkometražnih igranih filmova, koji bi se onda spojili u dugometražnu formu. Srećom, čelni ljudi Gradskog ureda za kulturu to su financijski podržali i omogućili nam da krenemo u realizaciju. Htjeli smo i predstaviti neke dosad manje eksponirane talentirane pojedince i tako im omogućiti nastavak karijere. Propozicije su bile vrlo striktno, film je morao trajati od osam do dvanaest minuta, a budžet nije smio prelaziti sto tisuća kuna.

Zagreb je u većini priča prikazan kao otuđen grad ružnih novogradnji i zapuštenih kvartova, s ljudskim sudbinama koje meandriraju od agresije do depresije. Jeste li u izboru scenarija koji će se pretočiti u film favorizirali mračne teme?

Na natječaj je došlo 109 scenarija, koje su pisali ljudi u rasponu od filmskih profesionalaca do kinoamatera i devedesetogodišnjih gospođa. Od tog broja, tek dvadesetak scenarija bilo je stvarno izvršno. Razne priče bile su igrane, ali smo u jednom bili nepopustljivi: *Zagrebačke priče* nisu smjele biti turistički film. Mislim da je Zagreb najljepši grad na svijetu, meni se svaki dan tamo događa jedan krasan život, ali smo pustili na volju autorima da ispričaju vlastite priče o gradu u kojem žive. Od devet priča u filmu dvije su o Romima, i ako će ovaj film barem malo skrenuti pažnju na romsku populaciju, to je već veliki uspjeh. Mogu najaviti

i svojevrsan nastavak *Zagrebačkih priča* koji će obuhvatiti kratke filmove o zagrebačkim temama, ali ovaj puta s ljubavnom tematikom.

Segmenti su omnibusa međusobno vrlo različito napravljeni, od skučenih interijera do otvorenih prostora, s glumačkim doprinosima iskusnih profesionalaca, ali i naturščika debitantata. Kako je izgledalo samo snimanje?

Određene filmove snimale su izvršne produkcije koje su u ime Propeler filma odrađivale taj dio posla. Moram reći da je to napravljeno vrlo profesionalno, tako da smo s time ostali pošteđeni mnogih izvršnih problema u organizaciji.

Koliko su obrađene situacije striktno vezane za Zagreb, mogu li se takvi događaji odigrati i u nekom drugom ambijentu?

Naravno da mogu, ali Zagreb kao glavni grad Hrvatske na neki način upija najrazličitije sudbine i to se u filmu vidi, na primjer u epizodi u kojoj sudjeluju dvije Dalmatinke. Zagreb ima neke specifikume za koje se nadam da su u filmu opisani na zanimljiv način.

Igor Mirković, redatelj filma Inkasator u sklopu Zagrebačkih priča Virtuoz u vlastitom filmu

Život dvoje starih ljudi samih u stanu. Rekoste da je u filmu jako puno i Vaših roditelja, i to je zagrebačka priča...

Pa, čini mi se kao da u Zagrebu u svakoj zgradi postoji bar jedna stara osoba koja proviruje preko ograde stubišta i pita tko to dolje prolazi...Kad smo snimali scenu na balkonima istovremeno su na dva gornja balkona izašle dvije žene potpuno identične likovima iz naše priče. I tu je negdje pokriće za ovaj film i njegovu temu.

Rekli ste da su dvoje najmlađih u ekipi bili glumica Marija Kohn i glumac Pero Kvrčić...

Raditi s njima za mene je fantastično iskustvo! Ti glumci koji su već igrali valjda sve na svijetu s podjednakom su ozbiljnošću pristupili ovom nezahtjevnom projektu za koji, uostalom, nismo imali ni dovoljno novca, a oni su taj posao prihvatili kao i svi ostali, mlađi u ekipi.

Koliko ste zajedno radili na filmu?

Četiri dana. Za mene je to bilo snimanje iz snova. S produkcijske strane nezahtjevno, s dvoje fantastičnih glumaca... imati ih četiri dana samo za sebe, to je kao da imate glazbenog virtuozu u vlastitoj sobi da svira samo za vas...

Nebojša Slijepčević, redatelj filma Šamar u sklopu Zagrebačkih priča Nasilje je sveprisutno u društvu

Zagrebačke priče otvara Šamar, mučna priča o zatvorenom krugu nasilja u jednom novozagrebačkom kvartu. Je li scenarij nastao povodom natječaja Propeler filma?

Natječaj je bio izravan povod da ga napišem, ali priča je jako stara, te sukobe koji su okosnica zbivanja primjećujem oko sebe oduvijek. U filmu se to nasilje primjećuje kroz prizmu dječaka, ali se zapravo odnosi na cjelokupnu agresiju u društvu koja je sveprisutna.

Koliko je bilo zahtjevno snimati s mladim glumcima, nenaviknutima na filmsku kameru?

Razgovori s članovima ekipe filma Blizine

Redatelj i scenarist Zdravko Mustać

Na filmu me zanima otkrivanje krajnjih granica

Vaš dosadašnji opus zaobilazio je komercijalne projekte, mahom ste snimali eksperimentalne manje forme. Blizine su vaš dugometražni igrani prvijenac.

S temom o dvoje ljudi u skućenoj atmosferi zaustavljenog lifta najprije sam prošao na natječaju za kratki alternativni film. Razmišljajući naknadno o cijelom konceptu, uvidio sam da ću iste probleme imati i u kratkoj i u dugometražnoj formi. U razgovoru s producentom i cijelom ekipom došli smo do zaključka da produžimo samo snimanje, nadopišemo scenarij i tako ipak napravimo cjelovečernji film.

Kako ste došli na ideju da u klaustrofobičan prostor smjestite tek dva protagonista, između kojih se kroz radnju razvija iznimno složen odnos?

Uvijek me prilikom rada na filmu zanima izazov, rizik, otkrivanje krajnjih granica. Prvo je nastao taj čvrsti koncept lifta, a zatim sam u njega smjestio to dvoje likova za koje sam znao da ih moram smjestiti u takozvane granične karaktere, da bi takva hermetična forma ipak imala nekakvu provodnu liniju. Forsirajući te granične karaktere sam zapravo došao do priče i razvoja priče. Moj način rada uvijek je takav, prvo osmislim strukturu, tijelo filma, a zatim pridodajem elemente koji tu strukturu nadopunjuju.

Glumci su iznimno važan element ove za njih jako zahtjevne duo-drame. Podjela nikako nije ziheraška, i Damiru Klemeniću i Anici Kovačević ovo je prva glavna uloga u dugometražnom igranom filmu...

To je još jedan dokaz moje teorije da volim izazove. Njih su mi se dvoje nametnuli na probnim snimanjima, i u opće nisam razmišljao o njihovom backgroundu i prijašnjem glumačkom iskustvu. Damira jako dobro poznajem još od njegovih angažmana u fizičkom teatru, njegov plesni background jako mi je dobro došao jer se ta uloga

u velikoj mjeri temelji na tjelesnosti. Anica je zbog nevjerojatne izražajnosti lica također bila sjajan izbor za ulogu slijepice djevojke. Mislim da mi se taj rizik snimanja s debitantima vratio stotruko.

Snimanje je zacijelo bilo iscrpljujuće, pogotovo za glumce. Kakva je bila atmosfera?

Imao sam sreću da sam surađivao sa zbilja sjajnom ekipom, neki od tih ljudi su mi vrlo bliski prijatelji, a zblizio sam se i s glumcima, na spomenutim pripremnim probama. Snimanje je bilo jedna vrsta egzekucije, jer je glavni teret ležao upravo na glumačkim doprinosima. Sve je unatoč tehničkim problemima prošlo glatko, u zbilja klaustrofobičnoj atmosferi jednog atelijera.

Blizine definitivno nisu film za široke mase. Što očekujete od filma u komercijalnom smislu?

Jedva čekam vidjeti kako će se film snaći u kino-dvoranama. Ovo nije film za široku publiku, on u nekim aspektima iščitavanja traži nešto angažiranijeg gledatelja, tako da je teško očekivati masovniju podršku. Ipak, nakon što zatvorimo financijsku konstrukciju i prebacimo film na 35mm traku, Blizine će se naći i u kinima.

Film je snimljen vrlo minuciozno. Važan vam je vizualni aspekt filma?

Imam veliku sreću što uvijek surađujem s istim snimateljem, Borisom Poljakom, s kojim se jako dobro razumijem. Jako smo puno razgovarali o vizualnosti, vodim računa o svakoj kompoziciji i svakoj izmjeni kadrova.

Blizine su vaš dugometražni debi. Kako je bilo napraviti ulogu sve u istom prostoru i to jednog

Glumica Anica Kovačević i glumac Damir Klemenić

Snimanje ovog filma je iskustvo za cijeli život

pokvarenog lifta, prostoru «jedan i trideset za dva i osamdeset»..., s još jednim jedinim glumcem «u društvu».

Anica: I, što svakako treba neizostavno dodati – sa snimanjem prizora u kontinuitetu, znači onako kako su slijedili jedan za drugim, bez vraćanja,

bez ponavljanja! To sve jest strašno zahtjevno ali se time dobilo nešto zaista posebno! Taj osjećaj da možeš proživjeti lik od početka do kraja i u kontinuitetu, i da to iz tebe izvlači one najdublje impulse, to je nešto posebno i za oboje nešto novo. Inače, znamo kako se snima pojedini lik i koliko je, zapravo, teže uvijek iznova ući u nj.

Damir: Teško je zadržati pravi osjećaj ako se snima danas, pa opet za pet dana... Ta bliskost u malom prostoru i taj kontinuitet snimanja nama su glumcima pomogli izvući najdublje i najbolje iz sebe. Pritom je tjelesnost nužna i ja sam je doživio vrlo intenzivno, a to je i bio smisao filma - izvući iz sebe te demone...

Anica: A slijepoj je osobi kretanje ionako ograničeno, sada osim ograničenja u pogledu i vidu još i to tjelesno u prostoru zaustavljenog lifta... Lik sam ostvarila promatrajući slijepice ljude i dodajući tomu vrlo intenzivan osjećaj upravo su takva snimanja u kontinuitetu.

Damir: Sve je to izvuklo iz nas jaku energiju, svaki od naša dva karaktera isijava svoju tjelesnost a moram reći da je taj neki intenzitet doživljaja i rada prešao na cijelu ekipu.

Jeste li oboje bili, ili postali, klaustrofobični?

Anica: Ja jesam malo, jesam, ali ovo mi je snimanje dobro činilo...

Damir: Nisam klaustrofobičan. Premda, lakše je bilo kad se snimalo s jedne od strana pa je ta bila otvorena, ali kada se snimalo odozgora... U svakom slučaju ovo nam je iskustvo za cijeli život.

Treći dan Nacionalnog natjecateljskog programa (ponedjeljak, 20. srpnja)

Crnci u Domovinskom ratu, Penelopa u Hrvatskoj

I treći dan Nacionalnog natjecateljskog programa donosi dva nova hrvatska filma koji se uključuju u utrku za Zlatne arene. Prvi su režirala dvojica filmaša, a drugi je nastao u hrvatsko-australskoj koprodukciji. Ratna drama *Crnci* djelo je redateljsko-scenarističkog para Zvonimira Jurića i Gorana Devića u kojoj glavnu ulogu tumači višestruki dobitnik Zlatne arene Ivo Gregurević. Filmsku interpretaciju legende o Odiseju *Penelopa* režirao je pak Australac Ben Ferris koji je svoj rad realizirao na lokacijama u Hrvatskoj angažiravši domaće filmaše.

Crnci

Ratna drama o zapovjedniku voda koji tijekom primirja priprema akciju izvlačenja tijela poginulih suboraca zajednički je dugometražni igrani film redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Devića. Priča se radnjom vraća u godine Domovinskog rata. Tijekom ratnih stradanja u gradu pod opsadom vod nazvan Crnci, zadužen za obavljanje prljavih zadataka, mora biti rasformiran jer je potpisano primirje. Zapovjednik voda Ivo (Ivo Gregurević) priprema akciju izvlačenja tijela trojice svojih poginulih ljudi iz šume i istodobno želi, usprkos primirju, minirati branu i tako nanijeti štetu neprijatelju. Preživjeli članovi voda, Darko (Rakan Rushaidat), Barišić (Krešimir Mikić), Franjo (Franjo Dijak) i Šaran (Nikša Butijer), kreću u akciju... Redatelj Zvonimir Jurić diplomirao je na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, na Odsjeku filmske i TV režije 1999. Redateljsku karijeru započinje nagrađivanim dokumentarcima *Nebo ispod Osijeka* (Oktavijan i nagrada za režiju na DHF-u), *Jurić: Tvrdja 1999* i *Crnci su izdržali, a ja?* Prvi mu je igrani film *Onaj koji će ostati neprimijećen* (Vjesnikova nagrada *Breza* za najbolje debitantsko ostvarenje na Festivalu igranog filma u Puli), a slijede drugi dio omnibusa *Sex, piće i krvoproliće* i *Žuti mjesec*, dio omnibusa *Zagrebačke priče*. Njegov kolega Goran Dević filmsku i TV režiju diplomirao je na ADU u Zagrebu, gdje radi kao umjetnički asistent. Autor je dokumentarnih filmova *Uvozne Vrane* (nagrade na dvadesetak festivala; uz ostale, *Grand prix*, nagrada za režiju, scenarij, najbolji dokumentarni film i *Oktavijan* na DHF-u), *Nemam ti šta reć lijepo*, 3 i *Sretna zemlja*. Osnivač i producent produkcije Petnaesta Umjetnost. *Crnci*, za koje je napisao scenarij i režirao sa Zvonimirom Jurićem, prvi su mu dugometražni igrani film.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2009., 78 min, 35 mm; produkcijska kuća: Kinorama (u suradnji s Hrvatskom radiotelevizijom); producentica: Ankica Jurić Tilić; režija: Zvonimir Jurić, Goran Dević; uloge: Ivo Gregurević, Krešimir Mikić, Franjo Dijak, Rakan Rushaidat, Nikša Butijer, Emir Hadžihafizbegović, Stjepan Pete, Saša Anočić; snimatelj: Branko Linta; montažer: Vanja Siruček; scenograf: Mladen Ožbolt; kostimografkinja: Ivana Zozoli; skladatelji: Jura Ferina, Pavao Miholjević; zvuk: Dubravka Premar, Gordan Fučkar, Blaž Andračić; maska: Irena Hadrović, Mojca Gorogranc; specijalni efekti: Branko Repalust.

Penelopa

Legenda o Odiseju trajno je umjetničko nadahnuće. Australski redatelj Ben Ferris snimio je u Hrvatskoj vlastito viđenje jedne od najpoznatijih priča o ljubavi i vjernosti uopće stavivši naglasak na Odisejevu suprugu Penelopu. Dok čeka da joj se muž vrati iz Trojanskog rata, Penelopa luta svojim golemim dvorcem u kojem svaka soba krije različitu uspomenu. U sobama se pojavljuju vizije njezina muža, koje su bijeg od usamljenosti i postepeno je udaljuju od svijeta oko nje: društva njezinih vjernih sluškinja i razuzdanih mitskih prosaca... U glavnim su ulogama redateljeva sunarodnjakinja Natalie Finderle i njezin hrvatski kolega Frano Mašković, dok je glazbu skladao dobitnik Europske filmske nagrade Max Richter (*Valcer s Bashyrom*). Ben Ferris diplomirao je latinski i klasični grčki na Sveučilištu u Sydneyu 1998. Od 1992. do 2004. glumio je i režirao u Sydneyjskom kazalištu i osnovao kazališnu kompaniju Two Black Shoes s kojom je nastupio na Sydney Festivalu. Godine 2000. u sklopu Sydneyjskog sveučilišta osniva UBS Filmsku školu koju je vodio do 2004, kada je osnovao Sydney Film School gdje trenutno radi kao izvršni direktor. Njegov kratkometražni film *Kuhinja* (*The Kitchen*) prikazan je na više festivala (One Take Film Festival u Zagrebu, L'Étrange Film Festival u Parizu, Singapore Film Festival), a osvajanje *Grand Prix*a na inauguralnom festivalu kratkometražnih filmova Akira Kurosawa u Tokiju 2005. osiguralo mu je kinodistribuciju u tokijskim kinima u sklopu dugometražnog filma *Life Cinematic*. Godine 2004. filmom *Uzašašće* (*Ascension*) osvaja *Grand Prix* zagrebačkog One Take Film Festivala, gdje je 2006. bio i članom žirija.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska / Australija, 2009., 80 min, HD; produkcijska kuća: Focus Media / Artemis Projects; producentica: Irena Marković; režija: Ben Ferris; scenarij: Ben Ferris; uloge: Natalie Finderle, Frano Mašković; snimatelj: James Barahanos; montažer: Karen Johnson; scenograf: Mladen Ožbolt; kostimografkinja: Jennie Tate; skladatelj: Max Richter; ton: Sam Petty, Blaž Andračić; maska: Snježana Tomljenović; specijalni efekti: Snježana Tomljenović

Glas Istre...

Tradicijska dulja od **65** godina...

Najčitaniji regionalni dnevni list...

Najznačajniji marketinški **medij** istarske regije...

Kreativnost koja nadilazi **dnevno** novinarstvo...

Dostupan na više od 900 prodajnih mjesta...

Prave informacije **u pravo vrijeme** na:

www.glasistre.hr

Glas Istre

redakcija

Riva 10, 52100 Pula
tel. 052 591 500
fax 052 591 555
redakcija@glasistre.hr

marketing

Riva 10, 52100 Pula
tel. 052 591 539
fax 052 591 544
marketing@glasistre.hr

trgovina

Riva 10, 52100 Pula
tel. 052 638 900
fax 052 501 561
trgovina@glasistre.hr

Honey, spice
and
everything nice

TRADICIONALNI HRVATSKI KOLAČ

Paprenjak

TRADITIONAL CROATIAN PASTRY
DER TRADITIONELLE KROATISCHE GEBÄCK
IL DOLCE TRADIZIONALE CROATO
ТРАДИЦИОННИЙ ХОРВАТСКИЙ ПИРНИК
パブレニャク - クロアチアの伝統的なビスケット
"پاپرونجاك" - بيسكوتية خولفويي من كرواتيا

CROATIA
Superfoods
1994

PAPRENIJAK d.o.o., Savina Sani 115, Zagreb
t. 01/2406 300 | f. 01/2406 311
e. paprenjak@paprenjak.hr | t. www.paprenjak.hr

MAX
tv

Ponuda koja vam ide niz dlaku:
Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjeplatići:

Prva 3 mjeseca za 1 kn mjesečno!

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

...T...Com...

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

T-Com je dio T-HT Grupa.

DEGRASSI

RIO
C L U B
HAND MADE

Cloth
Ermenegildo Zegna

RIO ekskluzivni saloni
za šivanje po mjeri:

ZAGREB, A.Cesarca 5
kont. 091 262 22 49

RIJEKA, Izviđačka 13
kont. 091 483 38 27

NESCAFÉ®

Nestlé®
Nesquik®
PLUS

U Circolu su se u nedjelju predstavili članovi Ocjenjivačkog suda Nacionalnog natjecateljskog programa te ekipe dvaju filmova koji se natječu za Zlatne arene *Zagrebačke priče* i *Blizine*

Opušteniji žiri, teže odluke

piše Sandra Mardešić

Na Festivalu nema neradnih nedjelja. Na jučerašnjim konferencijama za novinare prvo je predstavljen ovogodišnji peteročlani Ocjenjivački sud odgovoran za dodjelu Zlatnih Arena čine ga redatelj Zrinko Ogresta kao predsjednik, glumica Vlasta Knezović, montažer Josip Podvorac, profesor dramaturgije Vlatko Perković te filmolog Bruno Kragić. Predsjednik suda Zrinko Ogresta, po prvi put s druge strane «barikada», izrazio je zadovoljstvo radom žirija koji se usuglasio već nakon ocjenjivanja prvog filma. Kao posebnost ovog ocjenjivačkog sastava najavio je jedan opušteniji pristup, za razliku od prijašnjih godina kada se žiri trudio izbjegavati ekipe i kolege. Novi žiri namjerava se tako družiti i razgovarati i s filmskim ekipama i sa svojim kolegama poštujući, naravno, propisani protokol.

U Circolu su se u nedjelju novinarima predstavile i najbrojnija te najmanja filmska ekipa, a obje su se gotovo natjecale u tomu tko će sa što manje novca napraviti kvalitetan film. Čak četrdeset predstavnika *Zagrebačkih priča* omnibusa devet kratkometražnih filmova jedanaestorice redatelja predstavio je producent Boris T. Matić. «Film je zapravo rezultat uspješnog projekta čiji je cilj bio putem javnog natječaja prikupiti scenarije i uz sufinanciranje Gradskog ureda za kulturu grada Zagreba snimiti film o Zagrebu dajući priliku i poznatim i mladim redateljima. Pronašli smo «rupu» u gradskom proračunu jer Zagreb daje novac za snimanje kratkometražnih filmova. Sretan sam što imamo svjetsku premijeru upravo u Puli, a neki redatelji nisu još ni vidjeli cijeli film», istaknuo je Matić. Svaki je autor u filmu dao svoje viđenje grada pa se tako

raspon tema kreće od univerzalnih do kvartovskih, od Roma na periferiji, preko Novog Zagreba do problema starijih ljudi koji žive u centru. Zagrepčani će pak vidjeti «svoje priče» najesen na Zagreb Film Festivalu.

Drama *Blizine* vjerojatno je «najskućeniji» film na Festivalu, objasnio je njegov redatelj Zdravko Mutać. Želeći sam sebi suziti manevarski prostor do krajnjih granica, zatvorio je svoje dvoje glumaca Anicu Kovačević i Damira Klemenčića u dizalo dimenzija 1,30 x 2,80 m ispitujući granice njihove i svoje izdržljivosti. Rezultat je nezaboravno iskustvo, rekla je glavna glumica koja je spremajući se za ulogu naučila puno o slijepim osobama. I ostali su članovi na stalno osjećali blizine iz naslova te zbog toga bolje surađivali. Publika će zasigurno cijeniti njihov trud i stoga što je film snimljen u visokoj rezoluciji na HD vrpici.

Gledatelji u Areni o prvom filmu u Nacionalnom programu *Vjerujem u anđele* redatelja Nikše Sviličića

Nikši Sviličiću ocjena izvstan

Franc Gradišec (55)

Rilm je zaista odličan. Ovo vrijeme koje sam sjedio ovdje stvarno sam proveo na najbolji način. Baš prava rasonoda. Napravili su dobru reklamu za Komizu. To mi se sviđa.

Sonja Mašić (58)

Sve je ovo stvarno super. Posebnu pohvalu dala bih glumcima. Stvarno sam se oduševila. Svaka čast timu koji je radio na ovom filmu. To su sve moji omiljeni glumci, i drago mi je što ih mogu vidjeti sve zajedno u filmu. Lijepo!

Ivana Diminić (18)

Sretna sam što sam ovo pogledala. Oduševljena sam glumom, i osobito krajolikom. Jako mi se svidjelo. Film je stvarno prekrasan snimljen.

Davor Živković (37)

Ono s avionima je najbolja scena. Svidio mi se film, nisam tako nešto očekivao od hrvatske kinematografije. Zabavan je. Izvršno sam se zabavio.

Naklon ekipe filma *Vjerujem u anđele* u pulskoj Areni

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film

Vjerujem u anđele – 4,57

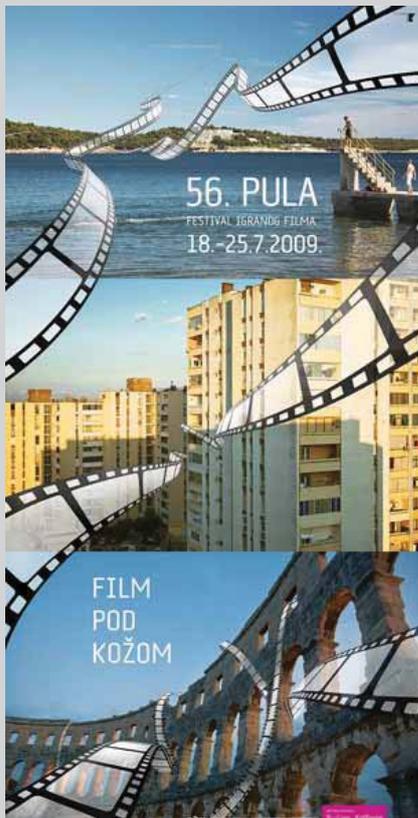
Vizualni identitet 56. festivala igranog filma u Puli

Pula - film pod kožom grada

piše: Goran Ivanišević

Vizualni identitet 56. festivala igranog filma u Puli osmislio je Kadar d.o.o., studio grafičkog dizajna koji svoj koncept vizualizacije 56. festivala opisuje ovako: "Pula više od pola stoljeća živi s Festivalom. Ideja koncepta za 56. festival igranog filma proizašla je iz slogana festivala Film pod kožom jer smo željeli naglasiti povezanost Festivala, grada Pule i njezinih žitelja. Kroz fotografije potencirali smo Pulu kakvom je poznaju ljudi koji u njoj žive; lokacije korištene na plakatima neuobičajene su i istodobno prepoznatljive građanima Pule. Izbjegavajući Pulu s razglednica, željeli smo poslati poruku da je Festival ovdje za sve građane Pule i da je postao njezin sastavni dio u istoj mjeri kao što su to postali Uljanik, Arena ili more."

Vizualno rješenje ovogodišnjeg festivala stavili smo uz bok onima s nekolicine najuglednijih svjetskih filmskih festivala jer mislimo da svojom kakvoćom doista pripada u tu kategoriju.

U Circolu se u ponedjeljak novinarima predstavio i redatelj filma Absurdistan Veit Helmer

U Azerbajdžanu su mislili da snimam novog Borata

Njemačku komediju Absurdistan iz Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis-Meridijani već su mnogi proglasili jednim od najzabavnijih filmova ovogodišnjeg Festivala. Film je osobno predstavio redatelj Veit Helmer, očaran lokacijom na Kaštelu i tehničkim uvjetima kina Valli pohvalivši na susretu s novinarima i izvrsnu organizaciju Festivala. Radnja njegove komedije odvija se u izmišljenoj državi, u zabačenom selu koje vlasti zaobilaze, a zapravo je, kako je pojasnio, obrada stvarnog događaja iz jednog turskog sela u kojem su žene odlučile muškarcima uskratiti seks dok ne poprave vodovod. Prema riječima redatelja, vlasti u Azerbajdžanu gdje je film sniman, nakon završetka snimanja odbile su njegov prijedlog da film služi za promociju same države, ne želeći da budu prikazani u svijetu kao Borat br. 2. Film je zato osvojio niz nagrada i povećao broj članova filmske ekipe za čak tri bebe. «Toliko o seks štrajku», komentirao je Helmer.

Retrospektiva filmova redatelja Pedra Almodóvara u Kinu Valli

Žene na rubu živčanog sloma

Mujeres al borde de un ataque de nervios / Women on the Verge of a Nervous Breakdown; Španjolska, 1988., 90 min., scenarij: Pedro Almodóvar prema drami Jeana Cocteaua Ljudski glas (La voix humaine); u glavnim ulogama: Carmen Maura, Antonio Banderas, Julieta Serrano, María Barranco, Rossy de Palma, Kiti Manver, Fernando Guillén

U višestruko nagrađenoj farsii, nominiranoj i za Oscara za najbolji strani film, glumica Pepa pokušava doći do bivšega ljubavnika Ivana, priopćiti mu da je trudna i iznajmiti njihov zajednički stan. Na kraju uspijeva samo uvjeriti sebe i svoje živčane suparnice da ni jednoj od njih Ivan nije potreban... Film se prikazuje u kinu Valli u ponedjeljak 20. srpnja s početkom u 23.15.

Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani u ponedjeljak 20. srpnja

Dvije festivalske premijere iz Francuske

Pravu poslasticu na Festivalu u ponedjeljak čine filmovi iz Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis-Meridijani. Oba filma premijerno se prikazuju na Festivalu u kinu Valli, a autori su im francuski sineasti. Drama *Voljela sam te tako dugo* višestruko je nagrađivani film redatelja i scenarista Philippea Claudela čija je glumačka zvijezda Kristin Scott Thomas, dok je nekonvencionalnu prilagodbu bajke o Modrobradom režirala Catherine Breillat.

Voljela sam te tako dugo

Il y a longtemps que je t'aime / I've Loved You So Long; Francuska / Njemačka, 2008., 117 min., 35 mm, produkcijska kuća: UGC YM, Eurimages; producent: Yves Marmion; režija: Philippe Claudel; scenarij: Philippe Claudel; u glavnim ulogama: Kristin Scott Thomas, Elsa Zylberstein, Serge Hazanavicius, Laurent Grévill, Frédéric Pierrot, Claire Johnston

O FILMU: Drama *Voljela sam te tako dugo* dobitnica je *Cesara* za najbolji prvi film i nagrade BAFTA za najbolji strani film, bila je nominirana za *Zlatni globus* kao najbolji strani film, a Kristin Scott Thomas je dobila Europsku filmsku nagradu za najbolju glumicu zavrijediši i nominacije za *Zlatni globus*, BAFTA-u i *Cesara*. Film prati Juliette koja nakon petnaestogodišnjeg boravka u zatvoru ponovno ulazi u život mlađe sestre Léee, udane profesorice književnosti na lokalnom sveučilištu i majke dviju usvojenih djevojčica. Juliette se trudi pronaći zaposlenje, pritom ne želeći objašnjavati sestri okolnosti pod kojima je počinila zločin zbog kojeg je zatvorena i zbog kojeg su je se roditelji odrekli i Léee zabranili kontakte s njom. Uživajući u pažnji dvojice muškaraca - časnika Fauréa i Léeeina sveučilišnoga kolege - profesora Michela, Juliette razvija prisran odnos i sa sestrinim kćerima... Redatelj *Philippe Claudel* najpoznatiji je kao književnik i sveučilišni profesor književnosti. *Voljela sam te toliko dugo* njegov je filmski redateljski prvijenac, iako se već okušao u pisanju scenarija za naslove *Sur le bout des doigts* i *Les âmes grises* Yvesa Angela. Film se prikazuje u kinu Valli u ponedjeljak 20. srpnja s početkom u 16.00.

Modrobradi

La Barbe bleue / Bluebeard; Francuska, 2009., 80 min., 35 mm, produkcijska kuća: Arte France; producenti: Sylvette Frydman, Jean-François Lepetit; režija: Catherine Breillat; scenarij: Catherine Breillat prema priči Charlesa Perraulta; u glavnim ulogama: Daphné Baiwir, Lola Créton, Dominique Thomas

O FILMU: Ova nova adaptacija klasične bajke Charlesa Perraulta portretira djevojku koja je stala na kraj okrutnom ubojici žena zvanom Modrobradi. Dvije sestre čitaju provokativnu bajku o Modrobradom, grofu s mračnom tajnom, za kojeg se šuška da je ubio sve svoje bivše žene. Mlada Marie-Catherine, posljednja u nizu, unatoč upozorenju Modrobradog, bori se s iskušenjem da pri suprugovoj odsutnosti otključa jedina od mnogih vrata dvorca iza kojih joj je zabranio proviriti... *Catherine Breillat* kontroverzna je redateljica i spisateljica, poznata po filmovima koji se bave seksualnošću, rivalstvima i konfliktima među spolovima, prikazanima nekonvencionalnom eksplicitnošću; počesto sličnošću pristupa uspoređivana s Davidom Cronenbergom. Najpoznatiji joj je naslov *Romansa (Romance)*, ozloglašena zbog redateljičinog angažmana Rocca Siffredija, talijanske muške pornozvijezde. Nagrađivana autorica, na Berlinskom filmskom festivalu dobitnica je nagrade *Manfred Salzgeber* za film *Debela djevojka (R ma soeur!)*, a 2007. je u konkurenciji za *Zlatnu palmu* u Cannesu s filmom *Bivša ljubavnica (Une vieille maitresse)*, za koji je dobila nagradu *France Culture*, i koji je prikazan i u Puli. Film se prikazuje u kinu Valli u ponedjeljak 20. srpnja s početkom u 18.00.

U ponedjeljak u Areni nastavlja se PoPularni program

Opasno putovanje Sibirom

Drugi naslov ovogodišnjeg PoPularnog programa u Areni je kriminalistički triler *Transsiberian* u kojem glumi oskarovac Ben Kingsley (Gandhi). Ovaj film o ubojstvu, potjeri i prijeveri na vožnji vlakom iz Kine u Moskvu u Pulu stiže s izvrsnim ocjenama s Sundance Film Festivala. Film je režirao Brad Anderson, a u sotalim su ulogama Woody Harrelson i Emily Mortimer.

Transsiberian

Transsiberian; Velika Britanija / Njemačka / Španjolska, 2008., 111 min., 35 mm; produkcijska kuća: Filmax Group; producent: Julio Fernández; režija: Brad Anderson; scenarij: Brad Anderson; u glavnim ulogama: Woody Harrelson, Emily Mortimer, Ben Kingsley, Kate Mara, Eduardo Noriega, Thomas Kretschmann

O FILMU: Nakon volonterskog rada u Kini, mladi bračni par Roy i Jessie odlučuju otputovati u Rusiju vlakom *Transsiberian*. Roy je Amerikanac s velikom strasti prema lokomotivama, a Jessie fotografkinja. Kabinu dijele sa Španjolcem Carlosom i njegovom djevojkom, Amerikankom Abby, no oni nisu onakvi kakvima se čine na prvi pogled. Čekajući Roya koji zaostaje na jednoj

od postaja vlaka, Jessie s Carlosom odlazi na razgledavanje ruševina stare crkve. Uskoro ulovit će se u mrežu trgovine drogom i smrtonosne prijevere, a Roy je upoznaje s bivšim KGB-ovim detektivom Grinkom... Amerikanac *Brad Anderson* redatelj je kojeg je časopis *Variety* 1997. proglasio jednim od deset najboljih novih redatelja nezavisnih filmova koje treba pratiti, široj je filmskoj javnosti gotovo nepoznat. Debitirao je nezavisnom komedijom *The Darien Gap* 1996; uslijedile su romantična komedija *Sljedeća postaja: Zemlja čudesna (Next Stop Wonderland)* i spoj romantične komedije i SF-a *Sretne slučajnosti (Happy Accidents)*, odnosno horortriler *Session 9* te prvi film koji je opravdao *Variety*jevu prognozu o vrsnosti redatelja - psihološki triler *Nestajanje (The Machinist)*. Film se prikazuje u Areni u ponedjeljak 20. srpnja s početkom u 23.00.

FESTIVAL ZA DJECU I MLADE

U sklopu filmskog programa za najmlađe filmoljupce Pulica u ponedjeljak u velikoj dvorani Istarskog narodnog kazališta započinju Matineje za djecu

Od oskarovca Nicka Parka do hrvatskog klasika

Započevši prošle godine projekcije hrvatskih i inozemnih filmova za djecu u sklopu programa Pulica, Festival igranog filma u Puli sada se uspješno obraća svim naraštajima zaljubljenika u filmske priče. Iznimno posjećene projekcije prošle godine veliko su nadahnuće i za ovogodišnji program Matineja za djecu koji čine sljedeći filmovi: *Pitanje kruha i života* (20. srpnja), *Tri razbojnika* (20. srpnja), *Nocturna* (21. srpnja), *Sinji galeb* (22. srpnja), *Lisica i dijete* (23. srpnja), *Priče iz Zemljomorja* (24. srpnja) i *Crveno poput mora* (25. srpnja). Tako će mali Puljani i njihovi gosti vidjeti prekrasne priče iz Velike Britanije, Njemačke, Španjolske, Francuske, Japana, Italije i same Hrvatske koju predstavlja klasik domaće kinematografije za djecu *Sinji galeb* iz 1953. u režiji Branka Bauera, snimljen prema romanu *Družina sinjeg galeba* Tone Seliškara.

Vodič za ljubitelje Festivala i svega oko njega

Povijest kao na filmu

piše Lucija Mulalić

Dragi filmoljupci, Festival je svečano otvoren! Jeste li uživali u vatrometu i filmu? Jeste, naravno! I danas je jedan od onih dana kada se osim Festivala zbiva još štošta oko njega... Zna li gdje je Fažana? Posjetite je između filmskih projekcija. U tom gradiću odmah pokraj Pule od nedjelje na valbandonskoj plaži imate priliku otputovati u daleku prošlost, u epohu starog Rima. Na području Fažane u to je vrijeme čak sedam starorimskih patricijskih obitelji sagradilo soje velebne vile i podiglo manje manufakture. Na mjestu jedne od njih, u zaljevu Valbandona, svakog srpnja oživljavaju se antička vremena. Ne samo da ćete moći vidjeti kako su izgledale rimske vile i uljare, tvornice amfora, već ćete i probati ponudu jela po receptima starog Rima. Za one ambicioznije pripremljene su radionice na kojima ćete naučiti kako se izrađuju rimski mozaici i replike amfora iz poznate Laecanijeve tvornice. Kao šećer na kraju, uz mističnu svjetlost baklji užvat ćete u modnoj reviji nakita iz rimskog doba. Nadam se da vam Rimski Valbandon zvuči dovoljno privlačno.

Wallace i Gromit: Pitanje kruha i života

Wallace and Gromit: A Matter of Loaf and Death; Velika Britanija, 2008., 30 min, redatelj: Nick Park; scenarij: Nick Park, Bob Baker

Animirana komedija / triler u kojoj Wallace i njegov pas Gromit ulaze u nove poslovne vode - otvaraju pekaru i zapliću se u misteriozno ubojstvo.

O REDATELJU: Nick Park, pet puta nominiran za *Oscara* i četiri puta dobitnik (*Wallace i Gromit u velikoj povrtnoj zavjeri*, *Bliski susret*, *Pogrešne hlače*, *Creature Comforts*, *Zabavan izlet*), radi kroz stop-animaciju i najpoznatiji je kao kreator dobra ali nespretna izumitelja Wallacea i njegova pametna psa Gromita, zaživjelih u britanskom studiju Aardman.

Tri razbojnika

Die drei Räuber / The Three Robbers; Njemačka, 2007., 79 min; redatelj: Hayo Freitag; scenarij: Hayo Freitag, Achim von Borries, Bettine von Borries prema knjizi Tomija Ungerera

Animirana komedija o tri pljačkaša koji su širili strah i trepet dok u svojim pohodima nisu naišli na siroču, djevojčicu Tiffany. Nagrada publike za najbolji film na festivalu u Annecyju.

O REDATELJU: Hayo Freitag nagrađivani animator, redatelj, scenarist, glumac i producent, studirao je umjetnost i filozofiju u Hamburgu. Osim *Tri razbojnika*, filmografija mu sadrži još dva naslova – debitantski *Das Pflaumenhuhn* iz 1997. te *Käpt'n Blaubär – Der Film* iz 1999. godine.

Mateja Brodarič, članica Ocjenjivačkog suda mladih filmofila koji i ove godine vrednuju filmove u Nacionalnom i Međunarodnom natjecateljskom programu

Obilje smijeha:

Vjerujem u anđele i Absurdistan

Prvi ovogodišnji hrvatski film *Vjerujem u anđele* romantična je komedija idealna za prvu večer Festivala igranog filma u Puli. Jedna od rijetkih domaćih komedija koja je zaista i smiješna.

Vidjela sam to po osobnim reakcijama ali i po reakcijama publike u Areni. Izvršna gluma glavnih

glumaca posebno Vedrana Mlikote koji je standardno dobar i komičan, te cijele ekipe. S druge strane, *Absurdistan* je alegorijska komedija iz programa Europolis-Meridijani koja me pozitivno iznenadila i izmamila obilje smijeha. Scene u filmu su dobro izvedene i snimljene na način da gledatelju dočaraju poseban štih zabačenog sela i života u njemu te odnosa muškaraca i žena u tom okruženju. Ugodan film na koji ću se prisjećati uvijek sa osmijehom.

Popratni programi

Ukratko na Portarati u ponedjeljak
20. srpnja u 22.00 donosi sve filmove
s ovogodišnjeg natječaja **640x480
max. doFuraj svoj film!**

Na Portarati filmski amateri

Ovogodišnji 6. po redu natječaj **640x480 max. doFuraj svoj film!** zaključen je 20. lipnja. Kao i ranijih godina, prijaviteli su se mogli filmovi snimljeni do rezolucije 640x480 u trajanju od 5 sekundi do 5 minuta (uključujući naslov, uvod i duljinu trajanja zvuka), zapisani u video formatima mpeg, avi i wmv. Ovaj višegodišnji popratni festivalski program dokaz je kako većina sjajnih stvari nastaje spontano, možda i slučajno, a zahvaljujući brzom tehnološkom napretku sve je više filmskih amatera koji te spontane i slučajne trenutke bilježe.

U proteklih pet godina prijavilo se 112 autora (doslovce od 7 do 77) s ukupno 135 filmova. Tročlani ocjenjivački sud u sastavu Jakov Kosanović, filmski kritičar i novinar *Slobodne Dalmacije*, Zoran Stajčić, urednik rubrike Showbiz na portalu Dnevnik.hr, te Matija Debeljuh, video umjetnik odlučuje o dobitniku primamljive nagrade koju čini LCD televizor LG 37 LH 3000 + godinu dana MAXtv-a bez naplate mjesečne naknade (ako za istu postoje tehnički uvjeti). Osim nagrade o kojoj odlučuje žiri, T-com kao partner festivala dodjeljuje nagradu i pobjedniku po izboru posjetitelja MAXzone tportal, i to također godinu dana MAXtv-a bez naplate mjesečne naknade i prigodnu promo nagradu. (Ne)slučajni prolaznici imat će priliku pogledati sve uratke večeras u sklopu programa Ukratko na Portarati. Urednica je programa Svetlana Barać.

Filmovi u programu:

Život je vječan – Antonio Zdravec
Zašto volimo krugove? – Mirela Dabo
Zagorkin kros – FD ZAG
Ups, oprostite! – Bela Lacko
Slikaj me – Krunina
Shadow Dancer / Neon Lights – Arminio Grgić
Rozi – Vanja Tataj, Saša Furlan, Sanja Kapidžić
Refleksija – Josip Galić
Radnička klasa – Luka Kivela
Putevi – Breza
Put prema... – Antonio Zdravec
Pula film festival – Marko Jovanović i Saša Bestulić
Prošla baba s kolačima – David Bagarić
Pomračenje uma – Chronic TV
Plavi – Vanja Tataj, Saša Furlan, Sanja

Kapidžić
Pilana žešća – Josipa Čavar
My bunny knows the moves – ivy emancipated
Muški film – Goran Dimić
Moje tijelo, moj kavez – Lucija Mrzljak
Mario z Medulina – dr. Fric
Korak – David Bagarić
Kentona/Cetyniu – Hrvoje Horbec
Jadni dupin – Bela Lacko
Good day in Sweden – ivy emancipated
Godina s Nokijom – Neven Dužanec
Klonovi? – FD ZAG
I Love You – Antonio Zdravec
Hafiz – FD ZAG
EGOizam – Breza
Dvoboj – Arminio Grgić i Petra Grgić
Crveni – Vanja Tataj, Saša Furlan, Sanja Kapidžić
Crtež – Cipiripi
Centar 1 – Sanja Kapidžić
Breza – Breza
Agneza se kupava – Berislav Schejbal
A što ću kad ga tako volim – ivy emancipated

A što ću kad ga tako volim?

Radnička klasa

Korak

Prošla baba s kolačima

Jadni dupin

**640x480
max.**

U nedelju navečer posjetitelje je Festivala izvršno zabavila mlada *electro bubblegumtrash* senzacija Lollobrigida. Skupina se pokazala u najboljem svijetlu iako nije bila posuta šljokicama. Razgovarali smo s veselom frontgirl benda i popularnom HTV-ovom voditeljicom Idom Prester.

Naše se pjesme čuju i u filmovima

Jeste li prvi put na Festivalu igranog filma u Puli?

Kao bend, da, ali znali smo i pojedinačno dolaziti da malo uživamo u moru, suncu, dobrim filmovima i žurkama iza njih. Zapravo nekoliko naših pjesama se koristilo u raznim dokumentarcima te u filmu *Mi nismo anđeli*.

Vaš se glazbeni izričaj bitno razlikuje od ostalih hrvatskih glazbenika. Smatrate li da je bitno biti drukčiji, i u glazbi, i u filmu, da bi ostali zapaženi?

Ne bih rekla da smo mi previše zapaženi, ne želimo raditi nekakvu veliku pompu od sebe. Zapravo, puno više nastupamo u inozemstvu i to nam odgovara jer nemamo standardnog menadžera koji nam sređuje poslove, ne moljaskamo okolo za nastupe već jednostavno dođemo odsvirati ako nam to odgovara i ako to zbilja želimo. Mislim da je bitno da radiš stvari koje ti se sviđaju, poanta je da živiš od onoga što voliš, ma što to bilo. Ja sam davno shvatila da ću morati raditi stvari koje baš i ne želim jer je jednostavno takva situacija, ali s bendom je drukčije; super nam je što nas nije briga što će drugi misliti. To nije neki profitabilan projekt, no upravo radi toga i jest poseban. Prekrasno je što sve volimo raditi zajedno, i svaku svirku uzimamo kao neki novi maturalac, kao povod za uživanje i druženje.

Spremate li kakve nove materijale?

Upravo smo završili spot za pjesmu *Volim te*, što je valjda bio svima povod da nas zovu da nastupamo, tako da kada prođe ljeto, smišljamo što ćemo i kako ćemo dalje. Do

sada sam ja pisala tekstove, ali sada imam tako super ekipu u bendu koja kuži moj đir. Napokon imamo temelje za posao, možemo raditi timski i drago mi je zbog toga jer se rijetki mogu pohvaliti da to mogu.

Mnoge djevojke uzimaju vas kao uzor u oblačenju. Kričave boje, šljokice, točkice, postale su zadnje vrijeme strašno popularne. Mislite da ste «krivi» za to?

I mi smo nekad imali uzore, nije da smo izmislili šljokice. To je stil predodređen cijelim žanrom, kao što su metalci dugokosi, tako i mi volimo til, šareno, šljokice. Zapravo pionir ovog stila bio je hrvatski bend Schizoid Wiklers, oni su krivi za sve. Sve je počelo iz toga što se ja tako volim oblačiti i privatno, a možda je to bilo potrebno introvertnim tinejdžerima da se oslobode...

Veselo prisjećanje na prošlogodišnju Zlatnu Arenu: glumica Jadranka Đokić

Vremenska prognoza za Pulu za ponedjeljak 20. srpnja 2009.

Sunčano i vrlo toplo. Puhat će slaba do umjerena bura. Najniža jutarnja temperatura zraka od 16 do 21, a najviša dnevna uglavnom između 25 i 30 °C.

Danas na Festivalu

Ponedjeljak, 20. srpnja

9.00 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Crnci
projekcija za novinare i akreditirane

10.00 Istarsko narodno kazalište

Matineje za djecu
film Pitanje kruha i života
film Tri razbojnika

10.30 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Penelopa
projekcija za novinare i akreditirane

12.00 Circolo

Press konferencija
glumca i redatelja Gregoira Colina

12.20 Circolo

Press konferencija ekipe filma Crnci
Press konferencija ekipe filma Penelopa

14.00 Kino Valli

PoPularni program
film Transsiberian
projekcija za novinare i akreditirane

16.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Voljela sam te tako dugo

18.15 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Modrobradi

19.45 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Penelopa

20.30 Arena - VIP prostor

Domjenak – Zigante tartufi

21.30 Arena

PoPularni program
film Crnci

22.00 Portarata

Filmovi s natječaja
640x480 max.

23.00 Arena

PoPularni program
film Transsiberian

23.15 Kino Valli

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Žene na rubu živčanog sloma

ZABAVA I FILM

23.00 Circolo

Groovesurfers, koncert
Savudrija / Salvore rivijera okusa,
večer delicija i glazbe, Villa Rosetta,
Degrassi, Oma Jola